

P R O S J E K T B E S K R I V E L S E
N A A R V I D Ø D E V A A G N E R

BAK-TRUPPENS forestilling "Naar vi døde vagner" er en omskrivning av Henrik Ibsens drama fra 1899. Dette er en dramatisk epilog fra slutten av forrige århundre og forestillingen kan sees på som en kommentar til og en fortsettelse av "ALT", BAK-TRUPPENS bearbejdede versjon av "Brand" i 1988.

"Naar vi døde vaagner" er planlagt som en ekspedisjon. Vi ønsker å dra til Lemuria. Vi starter i snøen, i stykkets slutt, med signaturen "Quisling" i en victoriansk dødebok.

Konflikten står mellom skulptøren Arnold Rubek og hans modell Irene. Som unge håpet de på fremtiden. Som eldre håpet de at hvis fortiden hadde utartet seg annerledes, ville nåtiden vært til å bære. Han elsket henne ikke dengang da hun elsket ham, og når han begynner å elske henne, er hun levende død. Hun følger ham, fordi hun; den døde, har intet å miste. Knyttet sammen i forspilt kjærlighet, forsvinner de opp i isødet.

BAK-TRUPPEN åpner sin forestilling i tredje akts kulde og beveger seg ned i varmen, ungdommen og den problemfrie livsutfoldelse. Tidsforløp og tendens er forandret i forhold til Ibsens original. Grunntanken veves sammen med nyskrevet tekst, og materiale fra myter og sagn vil stå som speiling og utvidelse av det originale materialet. Stillheten er sentral.

Det er en enkel forestilling med åtte medvirkende. De er vekselvis aktører og teknikere. Publikum plasseres i et brukket amfi og spillet foregår i et område innenfor 7 X 5 meter.

"Naar vi døde vaagner" kan sees på som en kommentar til en tid hvor døden er om mulig ennå mer levende.

En programkatalog vil følge forestillingen.

Medvirkende: Tone Avenstroup, Øyvind Berg, Hans Petter Dahl, Trine Falch Johannessen, Ingvild Holm, Gurå Mathiesen, Jørgen Knudsen, Worm Winther.

Spilleplan: 10-14 jan. 1990, Teatret Druzhba, Tbilisi, Georgia, USSR.
1-4. feb. Oslo (spillested ikke avklart)
6-11. feb. Bergen, Turnhallen arr.BIT.